

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 10. februarja.

—j—. Raznih „stvarnih“ popravkov, kateri so se koncem včerajšnje seje kakor ploha bili usuli na utrjeno zbornico, nesem omenjal v svojem zadnjem poročilu. Pridevnik „stvarni“ pri teh izjavah je pač evfemizem, ki se nikakor ne da zagovarjati. Brez izjeme odlikovale so se po nekem čudnem pomankanju vsake stvarnosti. Grof Clam, kateri tudi kot podpredsednik ne more popolnem zatajiti nekdanjega polkovnika, postajal je če dalje bolj nervozen na vzvišenem svojem mestu. Ali Smolka bi je jedenkrat posebno prizanesljiv; ni besede pristigal ali celo jemal pojedinim govornikom, kateri so veselo polemizovali mesto, da bi „stvarno“ popravljali, temveč diktatorično svojo oblast uporabljal je na veliko radost cele zbornice le v toliko, da je skoro po vsakem govorniku dobrohotno konštatoval: „Der Herr Abgeordnete hat wieder einmal nicht thatsächlich berichtet!“

Današnja seja bila jedenkrat skoz in skozi zanimiva. Seveda mej zanimivosti ne uštevamo Plenarjeve interpelacije o neki jezikovni določbi češkega sanitetnega zakona, koja se je prečitela začetkom seje. Dotični paragraf velevala, da morajo zdravniki v mešanih okrajih zmnožni biti obeh deželnih jezikov. No, če si gospodje Nemškopemci v svojem tevtonskem napuhu ne strinjajo s to naravno utemeljeno določbo, zakaj pa niso ugovarjali v češkem deželnem zboru, zakaj se tam kujajo v kotičku abstinenčne politike, potem pa državni zbor nadlegujejo s pritožbami, katere nikakor ne spadajo ne v njegovo niti v vladno področje?! Toda doslednosti pač ni iskati pri gg. levičarjih!

Zbornica prestopi na dnevni red. Poročevalec baron Schwegel v končnem govoru razvija svoje trgovinsko-politične nazore s posebnim ozirom na nemško pogodbo. Govoril je skoro poldrugo uro, naravnost rečeno, znamenito in interesantno. To ugodno sodbo lojalno izjaviti tudi nasproti političnemu in narodnemu protivniku šteje mo si v časnikarsko dolžnost. Polemika njegova proti Newirthu bila je stringentna in prepričevalna; najbolj ugajal je nam tam, ko je razpršil umetno razvrščene številke zastopnika Brnske trgovinske zbornice, dokazujoč gostobesednega predgovornika čudne

manipulacije s statističnim gradivom. Jedro njegove razprave je bilo, da je državi naši pač varovati korist domače obrtnosti z zmerno zaščitno carino na podstavi trgovinskih pogodb, ne pa s tem, da trdovratno držeč se vsakega nastanka avtonomnega tarifa druge države prisili k carinskim retorizem ter naposled k carinski borbi. Nasproti carinskemu jedinstvu z Nemčijo, za katero so včeraj vplamtevali govorniki s skrajne leve, bil je gorenjski naš diplomat mnogo bolj rezerviran nego Chlumetzky. Ni te izdaje tako brezobzirno zametaval kakor včeraj nemsko-avstrijskega kluba „spiritus rector“. Sicer je pritrdil i on, da se s tem vprašanjem realni politiki dandanes baviti ne morejo. Toda tarifna pogodba z Nemčijo mora po njegovem mnenju vendar tesnejša biti nego pogodba z drugimi državami. In to je razkladal, da bi se ta smoter doseči dal potom posebnih olajšav za promet ob mejah (Grenzverkehr) prikimaval mu je zadovoljno ausisemitski patolog, Schönererjev ranocelnik Türk.

Po Schweglovem govoru pritrdila je zbornica jednoglasno nemški pogodbi.

Sledeči dve točki dnevnega reda, izjava udeleženi državi o podmorskem brzojavnem kablju, in zakon o kazenskih določbah za varnost njegovo, rešili sta se brez ugovora. Temveč debate pa se je unelo pri tretji točki, to je pri razpravi o trgovinskega ministra odgovoru na interpelacijo, glede premogove refakcije, po severni železnici, dovoljeni židovskemu milijonarju Gutmannu, na škodo štajerskim in kranjskim premogokopom.

Otvoril je debato zastopnik Graškega mesta Derschatta z reznim, a navzlic vsej ostrogi vendar po vsebini čisto stvarnim, po obliki dovršenim govorom. Derschatta je po našem prepričanju jedini istiniti talent mej člani takozvane nemškonarodne stranke; mlad mož, mahtne postave in skoro dekliško-nežnega obraza, duševno vendar za celo glavo nadkriljuje tovariše svoje. Govori s čudovito lehkobo, odlikujejo se s posebnim darom, tudi najsubopornejše stvari zanimivo, tudi najbolj zamotane jasno predstavljati svojemu občinstvu. Danes jo je posebno dobro pogodil, in tudi desničarji so mnogokrat odobraval poddatke in argumente njegove. Marsikaj je povedal, kar kasneje tudi vladni zastopnik pobijati niti poskušal ni. Tako

n. pr. drastično primero, da Dunajski konsument na debelo kupuje Ostrovskega premoga metrični stot po 1 gld. 10 kr., državne železnice (loco Wien, Westbahnhof) po 73 kr., za severno železnico premog iz lastnih premogokopov stane metrični stot 64 kr., južna železnica pa bode odslej vsled zloglasne refakcije plačevala isti ostrovski premog postavljen v Matzleinsdorf, — po 59 kr.!! O posledicah takih manipulacij niti govoriti ni treba, čitatelj si bode sam lahko odgovor dal na vprašanje, ali je v takih razmerah še obstajati planinski premogovi produkciji ali ne?

Nič manj, prej več govorniškega uspeha dosegel je drugi govornik, Dunajski antisemit Pattai. Dosegel ga je s čisto različnimi sredstvi. Zgovornost njegova je izredna, toda drzovita, agitatorična, tembolj nevarna za poslušalca, ker govornika podpira temeljito znanje, mogočna postava in orjaški organ. Govoril je s pretresujočo strastjo, kakor bič padale so besede njegove na pleča židovskim plutokratom, zlasti Rothschilda si je neusmiljeno privoščil.

Le jedno epizodo!

Označujoč udeležbo Rothschildovo pri petrolejskih rafinerijah imenoval je Pattai z čezrom na znane tihotapske mešetarije dotičnih importirjev „petrolejskega defraudanta“; na to se oglasi Schönererjev globoki bas: „Dafür sind sie hoffähig geworden!“ Tej opazki sledi mej protizidovskim krdelem glasno odobravanje, drastičnost prizora izvabi splošno veselost po vsej zbornici, le poslanci semitskega roda in njih najintimnejši prijatelji so srpo gledali drznega govornika in nedelikatnega vlastelina rožnovskega v njegovi bližini Ostrica Pattaijevega govora merila je na to, razkriti tajne namere Rothschild-Gutmannove pri tej umazani kupčiji. Njemu se vidi, da kanijo tem potom v toliko razveljaviti štajerske in kranjske premogove jame le radi tega, da jih potem za slepo ceno dobé v svojo last. Kar se je o svojem času pripetilo planinski železarski obrtnosti po špekulantu Rappaportu in „Alpine Montangesellschaft“, ista usoda, in še kaj mnogo hujšega čaka premogokope teh pokrajin! Tako Pattai! In čim bolj se je govor svojemu koncu bližal, tem burnejše razvijala se je strastnost njegova, tem mogočnejše akorde ubral je govornik, tem ljutejš

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XVII.

(Dalje.)

— A, starina, zdravstvuj! vskliknil je Bazarov.
— Zdravstvujte, dragi Evgenij Vasiljič, začel je starček ter se radostno nasmehljaj, od česar se mu je vse lice nabralo v gube.

— Kaj hočeš? Ali so te za mano poslali?

— Prosim, dragi, kako bi bilo možno? začel je Timofejič (spomnil se je strogega ukaza, kojega mu je dal gospodar pri odhodu). — V mesto sem šel nekaj za gospoda opraviti, pa sem izvedel za vašo milost... in sem nazaj grede, to se pravi — pogledat sem prišel vašo milost... a nikakor ne, da bi vas vznemirjal!

— No, ne laži, prekinil ga je Bazarov. — Ali je tu tvoja cesta v mesto? — Timofejič bil je

v zadregi in ničesar ni odgovoril. — Ali je otec zdrav?

— Hvala Bogu!

— In mati?

— Tudi Arina Vlasjevna, slava ti Gospod!

— Čakata me — kaj ne?

Starček nagnil je svojo malo glavico. — Ah, Evgenij Vasiljič, kaj da bi vas ne čakali. Verujte mi radi Boga srce krvavi človeku, če gleda vaša roditelja:

No, dobro, dobro, ne popisuj! Reci jima, da pridem skoro.

— Slišim, odgovoril je z vzdihom Timofejič.

Izšedši iz hiše, poveznil si je z obema rokama čepico na glavo, sedel na revno popotno drožko, kojo je ostavil pred vratmi ter se odpeljal, a ne proti mestu.

Na večer istega dne sedela je Odincova v svoji sobi z Bazarovom, Arkadij sprehajal se je po dvorani ter poslušal Katjino igranje. Kneginja odšla je že v svojo sobico; ona ni mogla v obče trpeti gostov, in posebno na teh „novih nemaničev“, kakor ja je nazivala. V glavnih dvoranah se je samo mr-

godila, za pa je v svoji sobici pred svojo hišno časih razsipala tak preprič, da jej je skakala na glavi čepica s pričesko vred. Odincova vedela je vse to.

— Kako se morete že odpravljati, začela je, — vaš obetanje?

Bazarov je vztrepetal. — Kako?

— Vi ste pozabili? Hoteli ste me nekoliko poučevati v kemiji.

— Kaj se hoče! Otec me čaka: muditi se ne moremo dlje. Sicer pa lahko prečitata Pelouse et Fremy: Notions Générales de Chimie. Knjiga je dobra in jasno pisana. V njej našli boste vse, česar je treba.

— Ali pa se spominate, ko ste mi trdili, da knjiga ne more nadomestovati... pozabila sem kako ste se izrazili, pa saj veste, kaj hočem reči... Ali se spominate?

— Kaj se hoče, ponovil je Bazarov.

— Čemu odpotovati? dejala je Odincova z zamolklim glasom.

Ozrl se je na njo. Naslonila je glavo na steno naslonjalo in prekrižala na prsih do komolcev

je križarsko borbo pridigoval proti onemu židovstvu, katero že dandanes svet vlada z denarjem in s časnikarskim črnilom! Utis fulminantnega govora bil je globok; mej poslanci, dasi nikakor ne jednoten. V marsičem se tudi Vaš dopisnik strinjati ne more z enakimi nazori, vendar to rad priznava, da nemško-liberalna stranka in ž njo tesno zverženo židovstvo nevarnejšega protivnika nema mej obzidjem Dunajskega mesta nego je poslanec Marijahifškega predmestja, dr. Pattai!

O drugih govornikih le par besedic! Žalostni načelnik razdobljajočega se „Nemškega kluba“, dr. Heilsberg baje še ni znil nobene pametne, odkar ga je Gorenji Štajer poslal v državni zbor; tej njegovi navadi se tudi pri tej priliki ni izneveril. Steinwender ni bil duhovit kakor Derschata, niti impetuozen kakor Pattai, tembolj je bil — robot! Trgovinsko ministerstvo v tej debati ni zastopal minister sam, temveč sekcijski načelnik Wittek, merodajna oseba za železnična vprašanja, v kolikor ne spadajo v Czeditkovo področje. Nardarjen uradnik, izurjen v parlamentarnih praskah, le nekoliko preobširen v svojih razpravah. Storil je, kar se je sprva dalo storiti pri tej stvari. Dokazovati je poskušal, da vlada formalne in zakonite pravice ni imela, Severni železnici zabraniti znižanje tarifov potom refakcije. Toda sam je pristavil, da neče vprašanja preiskavati, ali je treba in umestno bilo, znižati tarife tako izdatno ter ali je bilo previdno, tako izjemo ustvarjati za poseben namen. Kdor mej vrsticami čita, umel bode tudi pomen te opazke!

Po opravljenem redu našega državnega zbora ni dopuščeno, v interpelacijskih debatah staviti kak predlog. Tedaj debata ni mogla imeti dejanskega uspeha, pač pa se jej moralni ne more odrehati. Morda bode kak radovednež na Slovenskem povpraševal, zakaj se slovenski zastopniki neso udeležili tega živahnega razgovora, braneč eksistenčno pravico prizadetih Trboveljskih in Zagorskih rudkopov? Odgovor na tako zvedavo vprašanje ne bode lahak, baje so tu uplivali razni nagibi. Vender, če so danes molčali, govoriti bodo morali o isti stvari pri drugi priliki; saj se dá dobiti notranji koneks z drugimi gospodarskimi težnjami, kjer bode glasna in razločna beseda še bolj na svojem mestu. Tedaj — le nekoliko potrpljenja, radovedni čitatelj!

Konečno še omenjamo, da se je za pretres novih davkov na žganje in pivo izvolil poseben odsek, zaradi važnosti teh predmetov sestavljen iz 36 članov. Izmej Slovencev voljen je v ta odsek poslanec prof. Šuklje.

Vabilo družbe sv. Mohorja.

Ko je tužni 18. dan pr. m. prezgodaj zagrnila črna zemlja drago truplo monsign. Andreja Einspielerja, prešinjala je srca naša ob njegovem grobu preiskrena želja, naj bi dal dobrotljivi Bog, da bi seme pravega krščanskega rodoljubja, katero je ranjci sejal skozi 40 let, ž njim nikakor ne zamrlo, ampak naj bi prišla za neplodovito, mrtvo zimo tudi nam ugodna spomlad, leto in jesen, ko se bode setev njegova lepo razvijala in razcvetala, dozrjala in donasala obilega sadu krščansko-krepostnega in narodno zavednega življenja.

Če je blagi naš voditelj sploh zapustil kako

napravo, po kateri bi smeli upati, da se te želje z božjo pomočjo izpolnijo, tako je to gotovo družba sv. Mohorja, ki je v svojim 36letnem obstanku rajnemu ustanovniku svojemu bila v največjo tolažbo in najsajšo veselje. Na drugem polji ob velikem trudu in delu in kljub najboljšim namenom še ni povsodi dočkal pravega sadu in je moral marsikaj le prihodnosti prepustiti, a družba sv. Mohorja je pred njegovimi očmi iz malega začetka vzrastla v mogočno drevo, v katerega košatih vejah se od leta do leta veselo in zadovoljno zbirajo Slovenci in Slovenke iz vseh stanov in pokrajin lepe naše domovine. O, to mu je bilo pristrčno veselje vlni obsorj, ko je dan na dan prihajalo pismo za pismom od preč. gg. poverjenikov in je še sam naznanil toliko število družabnikov Mohorjevih, kakor še nikdar poprej — več ko 35 tisoč.

In letos? — Spet je prišel mesec, ko se nabira družbenikov večinoma sklence: do 5. dne prihodnjega meseca se imajo upisovalne pole z novimi in starimi udi (trudom in sadom č. gg. poverjenikov in rodoljubnih duhovnikov) v Celovec doposlati; — kaj bode letos?

Morebiti, da si domišljavajo neprijatelji našega rodu in pravega poučenja njegovega, da bode sedaj usihalo in slabéle drevo, ko ni več istih rok, ki so je usadile in do zadnjega hipa tako skrbno njegovale? Jako se motijo — saj smo pokopali samo truplo Andreja, duh njegov pa živi v nas vseh in, če Bog da, bode živel na veke. Odbor hoče po pokojnikovem vzgledu truditi se še zanaprej, da družba napreduje in slovensko ljudstvo zmirom bolj zadovoljuje. S popolnim zaupanjem se pa tudi obračamo do mož, brez katerih odbor nič ne opravi, do gg. pisateljev, s prelepo prošnjo, da družbi naklonijo najboljše in najtečnejše dušne hrane, kar je premorejo, in do gg. poverjenikov in sploh vseh rodoljubov, naj še zanaprej z isto gorečnostjo in naidušenostjo delajo na to, da se število družabnikov ne samo ohrani, temveč še kolkor mogoče poviša.

Učimo se pa od božje previdnosti, kodi in kje pred vsem drugim si prizadevati. Qb meji, na skoro vse izgubljenih tleh slovenstva, nam je obudila previdnost božja Andreja Einspielerja. On je v dejanji izpeljal to, kar so nepozabljivi škof Slomšek že davno nameravali in za potrebno spoznali za slovenski narod sploh, posebno pa za Slovence ob meji, koder preti veri in narodnosti največja nevarnost. Zato je ranjci ustanovnik družbe Mohorjeve svoje pazno oko najbolj skrbno upiral na slovenske pokrajine ob meji. Zadnje njegovo delo, katero je priobčil preteklega leta, že na smrt bolan, v zadnjih dveh številkah svojega lista „Mira“, je pregled udov družbe sv. Mohorja po dekanijah in farah slovenske Koroške: sestavlja ga je s tem posebnim namenom, da bi tam, kjer družba dobro stoji, niti kakor ne nazadovali, ob mejah pa, kjer še slabo stoji, spodbujeni po lepih vzgledih drugih rojakov, napredovali.

Na noge torej, slovenski rojaki-mejāši po koroške, štajerske, ogerske in benečanske zemlji! Pobratimo in zedinimo se v družbi sv. Mohorja, ki nam bodi mil dar dobrote božje, nada lepše bodočnosti, v Bogu počivajočega budi-

telja in voditelja našega, msgr. Andreja Einspielerja sveta zapuščina. Čuvajmo in širimo jo, da bode zmirom bolj dosegala svoj namen, bistrimi um in blažiti voljo vsemu slovenskemu ljudstvu in mu tako pot kazati do prave sreče, časne in večne.

V doseg svojega namena bode družba tudi letos izdala šestero knjig:

1. „Življenje preblazene Device in Matere Marije in sv. Jožefa.“ V nastopnem VII. snopiču opisuje ranji Janez Volčič razna Marijina božja pota po sveteh deželah, Evropi in Ameriki ter nas nazadnje privede iz Lavantinske škofije na svete Višarje, kjer za letos ostanemo. Mnogotere, prav lepo izdelane podobe znamenitejših božjih potov kinčajo spis.

2. Tomaža Kempčana: „Hodi za Kristusom!“ „To je najlepša knjiga“, pravi nek učen mož, „kar jih je prišlo iz rok človeških“. Bukvice izidejo ob enem kot molitvenik in se morejo tudi naročiti po družbi izvirno vezane v kozje usnje, po 60 kr. z zlato, in po 50 kr. z rudečo ali marmrirano obrezo. Priporočamo vezane, ker posamezen vez bi stal skoro še jedenkrat toliko.

3. „Občna zgodovina“, 12. snopič. Začenja se nov del cele knjige, v katerem g. prof. J. Starč prezanimivo pripoveduje grozno francosko revolucijo, iz katere se izleže glasoviti Napoleon I. Vsak Slovenec bode knjigo rad previral.

4. „Slovenski Pravniki“. V letošnjem 5. snopiču končuje g. dr. Iv. Tavčar od vseh željno pričakovano knjigo. Udje po Laškem in v Ameriki pa lahko dobijo namestu nje kako drugo knjigo.

5. in 6. knjiga sta stara, priljubljena znanca „Slov. Večernice“ in „Koledar“ za l. 1889, z raznovrstnim kratkočasnimi in poučnim berilom, z lepimi podobami v Koledarji.

V zadnji odborovi seji, dne 25. pr. m. spominjal se je preč. gosp. predsednik velikih zaslug ranjcega Andreja Einspielerja za družbo sv. Mohorja in spodbujal k delovanju v njegovem zmislu. Volil je odbor za podpredsednika č. g. Lamberta Einspielerja, za blagajnika pa g. Simona Janežiča. Prosimo, da gg. poverjeniki upisovalne pole in doneske njemu pošiljajo.

V Celovci, dne 10. februarja 1888.

Odbor.

Politični razgled. Notranje dežele.

V ljubljani 13. februarja.

Upravno sodišče je odklonilo a limine pritožbo Čehov proti volitvam za Brnsko trgovsko zbornico.

V liberalnem klubu ogerskega državnega zbora so hudo napadali pravosodnega ministra Fabinyja, da je pri imenovanju sodcev se preveč oziral na luterance. Tisza je le slabo zagovarjal svojega tovariša. Govori se, da bode odstopil zategadel pravosodni minister in da stopi na njegovo mesto Szilagyi, kateremu se s temi napadi gladi pot.

Vnanje države.

Kakor poljski listi pišejo, so nekateri odlični poljski rodoljubi v Prusiji, poslednji čas se posvetovali, da bi Poljaki pristopili h grškimi unijatom. Povod tem posvetovanjem dalo je postopanje Poznanskega škofa Dinderja, ki le pospešuje ponemčenje Poljakov.

goli roki. Videti je bila bledeja pri svitu z izrezano zastirajo zastrite svetilnice. Široko belo krilo pokrivalo jo je vso s svojimi mehkiimi gubami, jedva da so se videli končki njenih tudi prekrižanih nog.

— A čemu ostajati? odvrnil je Bazarov.

Ondicova je izlahka obrnila glavo. — Kako čemu? Ali pri meni ne ugaja? Ali mislite, da vas tu ne bodo pogrešali?

— O tem dvojim.

Ondicova je pomolčala. — Po krivem tako mislite. Sicer vam pa ne verujem. Tega gotovo niste resno izrekli. — Bazarov sedel je nepremično.

— Evgenij Vasiljič, čemu molčite?

— Kaj vam hočem povedati? Ljudij pogrešati sploh ni vredno, a mene najmanjše.

— In čemu to?

— Jaz sem odločen, nezanimiv človek. Govoriti ne umejem.

— Vi se pripravljate na ljubeznivosti, Evgenij Vasiljevič.

— To ni moja navada. Ali ne veste sami da mi je lična stran življenja nedostopna, ona stran, katero vi take spoštujete?

Ondicovagrizzljala je ogel žepne rutice.

— Mislite si, kar si hočete, a meni bode dolgčas, kadar bodete odšli.

— Arkadij ostane, opomnil je Bazarov.

Ondicova je izlahka pomigala z ramenoma. — Dolgčas mi bo, ponovila je.

— V istini? Na vsak način se ne bode dolgo dolgočasil.

— Čemu to trdite?

— Zato, ker ste mi sami rekli, da se le tedaj dolgočasi, kadar se zanemarija vaš red. Uredili ste si tako nezmotljivo pravilno svoje življenje, da v njem ne more biti prostora ni dolgemu času, ni bolesti, ni nobenim neprijetnim čuvstvom.

— Vam se zdi, da sem nezmotljiva... to se pravi, da sem tako pravilno uredila svoje življenje?

— Seveda! Glejte na primer: čez nekoliko minut bo deseta ura, jaz pa že naprej vem, da me bodele odgnali.

Ne, ne bom vas odgnala, Evgenij Vasiljič. Lahko ostanete. Odprite to-le okno... meni je tako soparno.

Bazarov je ustal in odprl okno. Najedenkrat se je z ropotom odprlo... Pričakoval ni, da se

bo tako lahko odpravilo, poleg tega tresli sta se mu roki. Temna, mehka noč gledala je v sobo s svojim skoro črnim nebom, slabosumečimi drevesi in svežim duhom prostega, čistega zraka.

— Spustite zastor in sedite, rekla je Ondicova: — govoriti hočem še z vami pred vašim odhodom. Povejte mi kaj o samem sebi, vi nikdar ne govorite o sebi.

— Trudim se, da govorim z vami o koristnih predmetih, Ana Sergejevna.

— Jako skromni ste... A jaz bi rada izvedela kaj o vas, o vašem otcu, radi kojega ne ostavljate.

„Čemu neki tako govorite?“ pomislil je Bazarov.

— Vse to ni nikakor zanimivo, rekel je na glas: — posebno za vas; mi smo neznani ljudje...

— Jaz pa sem po vaših mislih aristokratka? Bazarov uprl je očesi v Ondicovo. — Da, odgovoril je jako rezko.

Nasmehnila se je. — Vidim, da me malo poznate, dasi trdite, da so si vsi ljudje podobni in da ni vredno izpoznavati jih. Pozneje kdaj povedala vam bom svoje življenje... a vi mi poprej povejte svoje.

(Dalje prih.)

Škof Freppel konstatoval je v francoske zbornici, da je kolonijalna politika del tradicionalne politike Francije z Richelieu-vega časa. Nadalje je rekel, da Francija ne obupava, pa se tudi ne baha. Tudi Francija se boji Boga, pa ne liki farizeji, ki mislijo, da so boljši, nego drugi ter z verskimi čuvstvi delajo parado. Francija boji se Boga in se nadeja, da bode Bog ž njo v bodočnosti. — Danes se bode v zbornici nadaljevala debata o kolonijalnem budgetu.

Tudi na Bavarskem slišijo se pritožbe, da je mladina na srednjih šolah preobložena z učenjem. Pri debati o budgetu ministerstva za nauk in bogocastje so se v deželnem zboru slišale take pritožbe. Čudno je pa, da so se najbolj pritoževali liberalci, konservativci pa celo zagovarjali sedanje razmere po srednjih šolah. V družih državah slišijo se navadno take pritožbe od strani konservativcev. Najhuje je sedanje učno sistemo grajal poslanec pl. Staufenberg. Njemu se dozdeva, da se v sedanjih šolah premalo gleda na razvoj telesa. Mladina je tako preobložena z učenjem, da se njeno zdravje podkopava. Želeti bi torej bilo, da bi bil tudi zdravniški stan zastopan v korporacijah, ki imajo izvajati šolsko kontrolo. Treba pa skrbeti za boljše pedagogično izobraževanje gimnazijskih učiteljev in raznih prememb v najvišjem vodstvu šolstva. Sedanje sistemo jednoletnih prostovoljcev treba premeniti, kajti gimnazije je kvarti, vojski pa dosti ne korist. Govorniku zdi se potreba, da se popoln prestrojijo srednje šole. Naučni minister je pa zagovarjal sedanje uredbo šol, četudi je priznaval, da ima razne pomankljivosti. Sisteme jednoletnih prostovoljcev pa Bavarska sama ne more preminjati, kajti to je stvar, ki se tiče cele Nemčije. Gimnazijsko vprašanje je pa za Bavarsko posebno važno, ker je bolj nego kaka druga država uradniška država. Skoro vsi omikanci so uradniki, kajti velika obrtnija, trgovina in veleposestvo igrajo le neznatno ulogo. Višji pa tudi nižji uradniki silijo svoje sinove v gimnazije, da bodo mogli dobiti državne službe. Od tod pa prihaja, da so gimnazije prenapolnjene. Temu so pa tudi uzrok nizka šolnina in mnoge ustanove.

Kako velik upliv ima italijanski minister-ski predsednik na politične in parlamentarne kroge, pokazalo se je pri posvetovanju o finančnem položaju v zbornici. Italijanska zbornica je redkokdaj zadovoljna z vsemi ministri. Sedaj imajo posebno veliko nasprotnikov finančni minister Magliani, naučni minister Coppino in minister javnih del Saracco. Italijanska zbornica ima neko posebno metodo, po kateri se poskuša znebiti nepovoljnih jej posamičnih ministrov. Take ministre napadajo pri njih specijelnih resortih, dočim skupnemu ministerstvu z veliko večino dajejo zaupnico. Tako skušajo vprašanja resortov njim nepovoljnih ministrov odločiti od zaved skupnega ministerstva. Izogibajo se političnih vprašanj in napadajo le bolj strokovne zadeve dotičnih ministerstev. Tako prisilijo posamične ministre, da dadó sami ostavko. Zlasti pa kažejo svojo nevoljo pri tajnih glasovanjih, metajoč v šarico črne kroglice. Tako so hoteli iznebiti se Maglianija. Pri tajnih glasovanjih o finančnih zakonih je bila večina vedno manjša. Blizal se je čas, da ostane minister v manjšini. Ko so hoteli baš glavni napad izvesti na finančnega ministra, ter ga prisiliti, da stavi zaupno vprašanje, oglasil si je ministerski predsednik za besedo in je izjavil, da vse ministerstvo solidarno tudi v podrobnih finančnih vprašanjih. Predlagalo se je potem glasovanje po imenih. Izmej 229 poslancev, glasovalo jih je 200 za vlado, 22 se jih je zdržalo glasovanja in 7 jih je glasovalo proti vladi. Izid tega glasovanja je bil zares prava zaupnica za Magliani-ja.

Belgijski državni poslanci se kaj malo brigajo za državne zadeve. V petih tednih je bilo samo najmanj sedem in to zategadel, ker se le malokdaj zbere toliko poslancev, da bi mogli zborovati. Tako so bile v predzadnjem tednu napovedane štiri seje, pa je bila le jedna, ker drugokrat zbornica ni bila sklepna. Ni čuda torej, da se razne potrebne reforme ne morejo izvršiti. Po družih evropskih državah navadno vlade ovirajo parlament v svobodnem delovanju, v Belgiji pa ima parlament zadostno svobodo, pa malomarnost poslancev onemogočuje uspešno delovanje.

Dopisi.

Iz Ljubljane 11. februvarja. [Izv. dop.] Zalosten prizor videla je včeraj 10. t. m. gorenjska Radovljica, nesli so ondu k zadnjemu počitku izvrstnega mladeniča gospoda Božidara pl. Terbut-hovič-a. Ranjki bil je c. kr. vladni konceptni praktikant in rezervni častnik 13. jah. artilerijskega polka. Ni še mesec dnij tega, da je bil iz Ljubljane premeščen k okrajnemu glavarstvu v Radovljico, tam zalezla ga je zavrtna bolezen, osepnice in v kratkem času ugasnilo je nadebudno njegovo življenje.

Ranjki, star komaj 27 let, sin odlične in narodne vojaške rodbine na Dolenjskem, dovršil je gimnazijo v Rudolfovem, pečal se potem z juridičnimi studijami na vseučilišču v Gradcu in bil tam tudi predsednik slovenskega akademičnega društva „Triglav“.

Ustovipši potem pri c. kr. vladi v Ljubljani, bil je do najnovejšega časa prideljen c. kr. zemljišni odvezni komisiji.

Nepričakovana vest o prerani njegovi smrti je z žalostjo zalila srce vsem njegovim prijateljem in znancem. Bil je ranjki jeden tistih srečnih značajev, ki si je s prijaznim in odkritim svojim vedenjem hitro priljubil in prikupil vsakemu, kdor ga je poznal. Odlikoval se je posebno po čistem svojem narodnem mišljenju, kateremu je ostal veren in zvest, tudi služoč državi, kateri je bil jeden najvestnejših uradnikov.

S tužnimi občutki zabeležimo danes bridko to izgubo. Neizprosna smrt pokončala nam je cvetno mlado življenje, uničila nam zorne nade, zapustila je prijateljem le še spomin na ranjcega, — a ta ostal bode nevenljiv in svet! (Ob jednom naznanjamo mnogim prijateljem ranjcega, da se njegove fotografije dobivajo pri g. Lainerji, fotografu v Ljubljani, po 40 kr.)

Domače stvari.

— (G. poslanec Klun) v pismu do „Süd. Post“ pojasnjuje, zakaj da je on sam od slovenskih poslancev podpisal Liechtensteinov predlog. Stori je to, ko je poizvedel od češkega kluba ter od konservativnih članov Hohenwarthovega in Liechtensteinovega kluba, da se nikakor ne protivijo določbi glede maternega jezika, toda naloga bode šolskemu odseku, tako določbo spraviti v zakon, ne da bi trebalo spremeniti temeljnih zakonov, kar se more zgoditi le z dvetretjinsko večino. „Südsteir. Post“ k pismu opominja, da bi umestnejše bilo, da bi se na predlogu ne bil podpisal noben slovenski poslanec, ali pa vsi.

— (G. Josip Loh +), urednik v Mariboru izhajajoče „Süd. Post“, umrl je 11. februvarja v Slivnici pri Mariboru. G. Loh se je s češkega, kjer je o svojem času sodeloval pri „Politiki“, preselil v Slivnico ter tam se pečal z izdelovanjem surogatne kave in s trgovino. Ko je pred osmimi leti po naporu g. vit. Schneida bil ustanovljen časnik „Südsteirische Post“ v Mariboru, prevzel je g. Loh uredništvo ter se list ves čas taktno in korektno v konservativno-narodnem zmislu uredoval. Umrl je žalibože prerano v 59. letu svoje starosti, zapustivši vdovo in troje otrok. Bodi mu zemljica lahka!

— (Umrl) je v nedeljo, 12. t. m. c. kr. notar na Krškem, g. dr. Julij vitez Gspan.

— (Gospod Jurij Šubic) odpeljal se je v soboto po noči čez Dunaj in Kaiserslautern v Pariz ter se vrne meseca maja izvrševat prevzeta dela. Mej drugim bode slikal presbiterij v cerkvi na Rožniku, katera bode potem v krasnem narave okviru hranila domače umetnosti dostojen umotvor.

— (Konfiskacija) zadela je sobotni „Lai-bacher Wochenblatt“. Zakaj nam ni znano.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) ni bil tako dobro obiskan, kakor navadno. To storil je Kurent. Navzočni pa so se razveseljevali nad berili, ki ja je čital g. prof. Pintar o Kitajcih in še jeden gošpod o lovski latinščini. — Poslovili smo se ta večer od našega umetnika g. Jurija Šubica, kateri se je spet za nekaj časa odpeljal v Pariz.

— (Letošnji trgovski ples) se je slabo obnesel. Četvorko plesalo je vsled splošnega nabora 18, druge plese pa 12 parov. Ker so bila vabila nemška, naj zabeležimo naslednji nemški dovtip: Na vprašanje, kakšen da je bil trgovski ples, odgovoril je neki odbornik: „Glänzend!“ Ko vprašatelj nekako neverno odkima, pristavi odbornik: „Ganz natürlich, weil so viele durch ihre Abwesenheit gegläntzt haben.“

— (Sinočnja „Slavčeva maskarada“ privabila je nepričakovano obilico občinstva v čitalniško restavracijo, tako da je po 10. uri bila že prava gneča in tropična toplota. Mask in mej njimi prav zalih, bilo je precejšnje število, zabava pa izredno živahna. Plesalo se je do ranega jutra in prav ljubo nam je bilo, kadar je vojaška godba poklicala Kurentove častilce k plesu, kajti le takrat bilo nam je možno, pregledati in opazovati ves ta predpustni svet, lepe maske in kostume. „Slavčeva maskarada“ bila je doslej izvestno najbolj obiskana predpustna veselica in „Slavec“ sme biti z uspehom popolnem zadovoljen, ker mu je občinstvo včeraj jasno pokazalo, koliko ima simpatij v krogih Ljubljanskih.

— (Čitalnica Ljubljanska) izdala je letopis začetkom leto 1888. Temu letopisu povza-

memo, da je društvo koncem preteklega leta imelo 4 častne, 314 Ljubljanskih, 8 vnanjih, vkupe 326 članov. Dohodkov bilo je 4740 gld. 22 kr., troškov 4626 gld. 22 kr., torej 114 gld. prebitka. Proračun za tekoče leto ima tudi 34 gld. prebitka. Časopisov ima 40 naročenih. Glede delovanja društvenega spisal je neumorni tajnik g. E. Lah jako natančno poročilo, katerega pa, žal, zaradi njegove obširnosti ne moremo priobčiti.

— (Kranjski vojaški veteranski kor) imel je včeraj ob 9. uri dopoldne v magistratni dvorani svoj mnogoštevilno obiskani občni zbor, katerega je pričel korni poveljnik, magistratni koncipist gosp. Jurij Mihalič s patrijotično naudušenim nagovorom, v katerem je kazoč na letos dopolnjeno 40letno vladanje presvetlega cesarja, vrhovnega zaštitnika kranjskega vojaškega veteranskega kora, cesarju zaklical mej občnim naudušenjem trikratni Živio in Slava! Zbor sklene, da se mej društveniki in prijatelji veteranov v Ljubljanskem mestu in po vsi deželi napravi prostovoljno nabiranje darov, s katerimi se ima ustanoviti invalidska ustanova, katera se izroči v oskrb dežele in katere obresti se imajo razdeliti vsako leto dne 2. decembra. — Kolikor bi se dovolj glavnice ne nabralo, dopolnila se bode iz društvene blagajnice. Dopolni se potem kolona kranjskega veteranskega kora za prenos ranjencev in v postrežbo bolnikov v zmislu glavnega vodstva društva „Rudečega križa. Blagajnik in računovodja g. Ivan Skube poroča v imenu odbora o računskem zaključku za l. 1887. Dohodkov je bilo 2255 gld. 10 kr., troškov 2213 gld. 21 kr., torej je ostalo v blagajnici 41 gld. 89 kr. Podpora 54 bolnim društvenikom je iznašala 689 gld. 16 kr., za pogrebe društvenikov se je izdalo 190 gld. 80 kr., udovam treh umrlih udov pa 60 gld. podpore. Društveno premoženje iznaša 5734 gold 27 kr. Društvenikov, častnih, podpornih in pravih je štel kranjski veteranski kor skupaj 382. Ko se je določila še v nekoliko poprava društvenih pravil, zaključil je korni poveljnik g. Mihalič zborovanje s trikratnimi živio in slavaklici na presvetlega cesarja.

— (Četrti starostni razred) pride letos na vojaški nabor samo na Kranjskem in v Galiciji. Ne vemo, je li temu res uzrok nesrečno žganje, ali kaj drugega.

— (Knjižica o trtni uši.) Deželni zbor kranjski je naročil deželnemu odboru, naj izdā knjižico v pouk vinorejcem, kako zasajati nove vinograde z ameriškimi trtami. Deželni odbor izročil je spisovanje tega pouka vodji deželne kmetijske šole na Grmu, g. R. Dolencu, ki bode spis kmalu zgotovil in dodal mn potrebne podobe.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 33 snopič. Vsebina: „Rejenka“ (konec). Iz Bosne — „Očetovo pismo“. — Očetov god. — Kosana, (začetek).

— („Popotnik.) List za šolo in dom“ ima v svoji 3. številki nastopno vsebino: Analogija čutnega in umnega spoznanja. Spisal A. Meško. — O nраво-verski vzgoji v ljudski šoli. Piše Ivan Fon. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Iz latinskega jezika preložil prof. Fr. Brežnik. — Skrb za zdravje. Praktična obravnava tega branja v drugem berilu. — Književna poročila — V zadevi „zveze slovenskih učiteljskih društev“. — Dopisi. — Spremembe. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj šesti večer v soboto 18. t. m. v hotelu „Goldene Ente I Riemerstrasse 4 v prvem nadstropji. Čital bode g. I. Jereb svoj spis: „Svatba. Obraz iz narodnega življenja.“ Začetek ob osmi uri. — Ker se za ta večer ne bodo razpošijala še posebna vabila, vabijo se s tem na Dunaji živeči Slovenci, da se udeležé v obilnem številu tega večera.

— (Beda v Kropi.) Piše se nam iz Kroke: Na pomoč tukajšnjim kovačem, ki so v veliki revščini, prišli so zadnji čas od dveh stranij velikodušni darovi. Veletržec in posestnik velikega mlina v Kranji, gospod Majdič, podaril jim je osemsto in petdeset kilogramov moke, naša rojaka duhovnika gospoda J. in Š. Ažman doposlala sta 50 gld. denarja. Vse to se je razdelilo mej uboge ljudi, v katerih imenu se prav iskreno zahvaljujemo blagosrčnim darovalcem. Bog jim poplati dobroto tisočkrat!

— (Tržaška trgovinska in obrtna zbornica) je povodom štiridesetletnice cesarjevega vladanja napravila ustanovo v znesku 30.000 gld.,

katere obresti se kot štipendije razdelje med najboljše učence Tržaške obrtne šole.

— (V Kotljah) na Koroškem snuje se podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotlje in Tolsti Vrh.

— (Posojilnica v Celji) ima svoj redni občni zbor dne 20. t. m., to je v ponedeljek ob 1. uri popoldne v dvorani Celjske čitalnice, s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo o računu in bilanci za 1887. l. 2. Razdelitev čistega letnega dobička. 3. Volitev načelnstva in nadzorstva. 4. Razni predlogi.

— (Vranska Čitalnica), ustanovljena pred 20 leti po prizadevanji žalibog prerano umrlega rodoljuba g. Frana Šentaka, imela je občni zbor 5. februarja t. l. V odbor so voljeni gg.: Simon Oset, trgovec, predsednik; Anton Balon, župnik, podpredsednik; Ivan Gabršek, okr. tajnik, blagajnik; Simon Meglič, učitelj, knjižničar; Val. Južna, trgovec, Karl Schwenner, trgovec, Anton Stepic, c. kr. davkar, odborniki; Julij Gradišnik, trgovec, Matija Sevnik, c. kr. kancelist, Fran Šorn, nadučitelj, namestniki.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) izvolilo je v svoji seji 11. t. m. vladiko Josipa Jurija Strossmayerja o priliki njegove zlate maše jednoglasno svojim častnim članom.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

San Remo 12. februarja. Zdravje cesarjevičeve povoljno. Nastala je sicer majhna mrzlica, ki je pa kmalu polegla. Cesarjevič najbrže v treh dneh ostavi postelj. Bergmann in Radolinski semkaj dospela.

Strassburg 12. februarja. Na policijskega komisarja Stempla iz Molsheima večeraj zvečer v Urmattu nekdo dvakrat ustrelil in ga pod desnim kolenom lahko ranil. Nepoznani zločinec ubežal.

London 13. februarja. „Morning Post“ zanikava vesti, da bi se vršila z Anglijo pogajanja o njenem pristopu k francosko-ruski zvezi. Tako postopanje bilo bi resna nevarnost za sedaj še nekompromitovani evropski mir. — „Standard“ piše, da bode tripelaljanca vedno nahajala v Angliji podpore, dokler bode jamstvo miru. Ko bi rušila mir kaka vlast, izven alijance stoječa, se bode Anglije sila obrnila proti napadovalcu, to je politika Salisburyskega.

Vse one p. n. naročnike, ki so z naročnino zaostali, opominjamo s tem, da se izognemo nepotrebnim reklamacijam, da jim bode jutri list ustavljen.

Upravišтво „Slovenskega Naroda“.

LJUBLJANSKI ZVON

stoji (192—228)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

10. februarja:
Pri **Stonu**: Kaiser, Füssl z Dunaja. — Englisch iz Tista.
Pri **Maliči**: Stein, Kraumann, Reguli z Dunaja. — Ambrosini z Reke.
Pri **avstrijskem cesarju**: Ferlan iz Zalega loga. Kapler z Gorenjskega.

Umrli so v Ljubljani:

11. februarja: Marija Osuz, delavka, 27 let, sv. Petra cesta št. 49, za razkrojitvijo krvi. — Marija Babič, delavka, 15 let, sv. Petra cesta št. 64, za kozami. — Neža Berndt, tkalca vdova, 60 let, sv. Petra cesta št. 62, za oslabljenjem.

12. februarja: Hugo Mac Nevin Okely, umirovljeni koncipist, 89 let, Gospodske ulice št. 3, za krvavenjem možganov. — Neža Mosker, vratarja žena, 63 let, Dunajska cesta št. 35, za spridenjem želodca.

13. februarja: Marija Vidic, kuharica, 55 let, Poljanska cesta št. 8, za spridenjem jeter. — Marija Žitnik, posestnica, 50 let, Hradeckega vas št. 29, za otrpnenjem srca pri osepnicah.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. febr.	7. zjutraj	734.0 mm.	— 5.6° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	732.7 mm.	2.0° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.3 mm.	3.0° C	sl. jz.	obl.	
12. febr.	7. zjutraj	733.4 mm.	1.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	733.9 mm.	5.4° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.2 mm.	3.4° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura — 0.2° in + 3.3°, za 0.2° in 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 77.80	—	gld. 77.95
Srebrna renta	79.40	—	79.40
Zlata renta	108.40	—	108.40
5% marčna renta	92.90	—	93.10
Akcije narodne banke	864.—	—	863.—
Kreditne akcije	269.20	—	270.—
London	126.83	—	126.75
Srebro	—	—	—
Napol.	10.04	—	10.03 1/2
C. kr. cekini	5.99	—	5.98
Nemške marke	20.62	—	62.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	180 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	165 „	50 „
Ogerska zlata renta 4%	94 „	94 „	50 „
Ogerska papirna renta 5%	102 „	102 „	— „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „	105 „	— „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116 „	25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127 „	50 „	— „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „	— „	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 „	— „	— „
Kreditne srečke	100 gld.	176 „	25 „
Rudolfove srečke	10 „	19 „	75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	101 „	25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	210 „	210 „	50 „

L. EHRWERTH,

zdravnik za zobe,

v Gospodskih ulicah h. šte. 1,
ordinuje vsak dan od 9. do 5. ure.

Popolnjenje otlih zob in ustavljanje
umetnih zob vrši se brez bolečine.

Važno za trpeče na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofelnaste, krvične, slabotne, bledilne in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v (615—15)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tiboapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. — I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naročilih velja poštnina
za posamični zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naročé skupno
najmanj deset iz-
vodov.

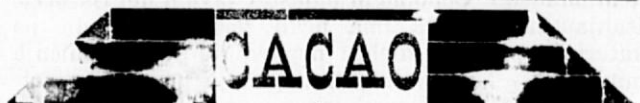
Prodajajo se v

(37—6)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg, Gledališka stolba.

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800—66)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicat, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

„Laibacher Zeitung“

št. 26 z dne 1. februarja in
št. 30 z dne 7. februarja ku-
puje se pri upravištvu „Slo-
venskega Naroda“.

(105—1)

Otvorenje gostilnice

v Spodnji Šiški

v lastnej hiši št. 88.

Usojam si s tem naznanjati, da sem gorenjo gostilnico že otvoril in da bodem točil izvrstna prirodna do'enjska in dalmatinska vina itd., kakor tudi Koslerjevo carsko pivo po nizki ceni. Za gorka in mrzla jedila se bode tudi skrbelo.

Gostilnica je na jako pripravnem in prijetnem kraju.

Za mnogobrojni obisk priporoča se najudaneje

Ivan Gogala,
gostilničar.

(101—3)